

ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΥΠΟ

GUSTAVE LARROUMET

MEMBRE DE L' INSTITUTE,
DIRECTEUR HONORAIRE DES BEAUX ARTS,
PROFESSEUR A LA SORBONNE

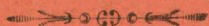
ΗΓΕΤΟΥ

ΤΗΣ

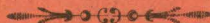
ΕΚ 220 ΓΑΛΛΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ—ΑΡΓΟΣ—ΜΥΚΗΝΑΙ—ΤΙΡΥΝΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ

ΕΚ ΤΟΥ 'ΧΡΟΝΟΥ' ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ, ΤΗ ΠΟΡΤΑΦΕΙΩΝ • ΕΡΜΕΣ ΛΑΚΤΕΡΙΑΝ ΒΑΙΟΘΗΚΗ
1896. ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΑΙ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΝΑΥΠΛΙΟΝ—ΑΡΓΟΣ—ΜΥΚΗΝΑΙ—ΤΙΡΙΝΣ

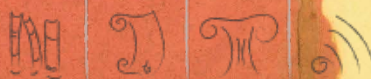
ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

Ναύπλιον, 4 'Απριλίου 1896.

Ἴδού ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς τῆς Ἑλλάδος! Ἐγερθέντες ἀνερ-
χόμεθα ἐπὶ τῆς γεφύρας, τοῦ κώδωνος ἀναγγέλλοντος τὴν ἄφι-
ξιν ἡμῶν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ναυπλίου. Λίαν εὐάρεστον ἐκπλη-
ξιν ἐμποιεῖ ἡμῖν ὁ ἐξαίσιος καιρὸς. Οὔτε νέφος εἰς τὸν οὐρανὸν,
οὔτε ἀτμίς εἰς τὸν ὀρίζοντα! Ζωηρὸν κυανὸν χρῶμα περιβάλλει
θάλασσαν καὶ γῆν ὡς στιλπνὸς θόλος, ζωηρότερον εἰς τὴν
κορυφὴν, ἀσθενέστερον εἰς τὰς ἀκτὰς, ἀλλ' ἐπίσης ἀρμονικὸν εἰς
τὰς βαθμιαίας διαχρώσεις. Ἡ παραλία διαγράφεται, ἐπίσης κα-
νονική, ἐν εὐρυτάτῃ κυκλικῇ τοξῇ, γλαυκοῦ χρώματος ἐπὶ
βαθέος πρασίνου τῆς ὁμοιοχρόου θαλάσσης. Ὑπερθεν, ἀμ-
φιθεατρικοὶ ῥοδινοὶ λόφοι καὶ φαιὰ ὄρη, ὧν τὰς κορυφὰς ἐπιστέ-
φει μακροθεν ἡ χιὼν. Τὸ φῶς ἄγει ἑορτὴν· ἡ πρώτη αὕτη τῆς
ἀτμοσφαίρας διαύγεια, ἥτις διαγράφει τὰς μορφὰς, ἀποκαλύ-
πτει μοναδικὰς ἀποφεις. Ὁ ὀφθαλμὸς περιλαμβάνει τότε σύνολον
καὶ τὰς λεπτομερείας εὐκρινῶς καὶ ἄνευ ὀπτικῆς ἀπάτης·
ἐκτιμᾷ τὰς διαφορὰς τῶν γραμμῶν καὶ τὸ μήκος τῶν ἀποστά-
σεων, τὴν πραγματικὴν ἀξίαν ἐκάστου στοιχείου τοῦ θεάματος,
μετ' εὐκρινείας καὶ ἀκριβείας τῆς ὁράσεως, τοῦθ' ὅπερ, ἐν οὐδε-
μιᾷ ἀπαντᾶται χώρᾳ. Ὑπὸ τὸ ζωηρὸν καὶ ὀμαλὸν τοῦτο φέγ-
γος, ἐν τῇ θερμῇ ταύτῃ ἀτμοσφαίρᾳ ἡ μαγεία εἶνε πλήρης. Τὸ
πρῶτον λουσθεῖς τις ὑπὸ τοῦ φωτός τούτου, ἐκτιμᾷ τὴν ἑρωτικὴν
τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸ ἀγλυκὺ φῶς· κατανοεῖ τις τὸ ἐνστι-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

κτον τοῦτο καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην τῆς εὐκρινείας αἶτινα ἦσαν ἡ βᾶσις τοῦ πνεύματος αὐτῶν.

Καθότι τὸ ἀτμόπλοιο προσπελάζει εἰς τὴν παραλίαν, διαφαίνεται ἀκριβῶς τὸ Ναύπλιον. Εἰς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου, ἐν τῇ εἰσοδῷ τοῦ λιμένος ὁρᾶται τὸ φρούριον Βούρζι, ἐνθα κατοικεῖ ὁ δήμιος. Δεξιᾷ, τὸ φρούριον Παλαμῆδιον, δυσπρόσθητον ἄλλοτε, δεσποεῖ ἀποτόμου βράχου, περὶ τὸ μέσον τοῦ ὕψους τοῦ ὁποῦ, κατ' ἀντίθεσιν εἰρηνικὴν, ἐρημίτης ἰδρύσει τὴν κρύπτην του, ἐφ' ἧς διαγράφεται μέγας σταυρὸς δι' ἀσθέστου ἐπὶ τοῦ φαειοῦ βράχου. Δεξιᾷ, ἐπὶ τῆς δευτέρας γραμμῆς, τὸ ὄρος Λάρισσα, ὅπερ ἐπιστέφουσι τὰ ἐρείπια ἔτι καὶ νῦν ἐπιβλητικὰ, Φραγκικῶν φρουρίων. Ἡ πόλις ἐδράζεται εἰς τοὺς πρόποδας καὶ ἐπὶ τῆς κλιτύος βραχώδους χερσονήτου· ἀπὸ μιᾶς πλευρᾶς βλέπει τὴν θάλασσαν καὶ στρέφεται πρὸς τὴν πεδιάδα τοῦ Ἄργους.

Ἀποδιβαθέντες διὰ μικρῶν λέμβων, εὕρισκόμεθα ἐν μέσῳ λαοῦ ἐορτάζοντος. Κατὰ σύμπτωσιν, τὸ Πάσχα τῶν ὁρθόδοξων συμπίπτει μετὰ τοῦ Πάσχα τῶν καθολικῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο· εἶνε ἅγιον σάββατον καὶ ἀναμένεται ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὴ ἀφορμὴ γενικῆς ἀγαλλιᾶσεως, ἧς μετέχουσι πᾶσαι αἱ τάξεις τοῦ λαοῦ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, πρὸ πύλης ὀχυρᾶς, ἦν διακοσμεῖ ὁ λέων τοῦ Ἁγίου Μαρκοῦ—δαφιλῶς λαξευθεὶς ὑπὸ τοῦ Μοροζίνη, ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως—κανονοστοιχία κανονιοβολεῖ, ὑπὸ τὸ πρόσταγμα εὐσταλοῦς λοχαγοῦ, ἔχοντος μακρὸν μέλανα μύστακα· οἱ Ἕλληνες πυροβολοῦνται ἐν μεγάλῃ στολῇ, μετ' ἀκριβείας χειρίζονται τὰ ὀρεινὰ αὐτῶν πυροβόλα, τὰ ὁποῖα εἴτα μεταφέρουσιν εἰς τὴν πόλιν, ὑπὸ τοὺς ἥχους τῶν σαλπίγγων. Πανταχοῦ ἐκρήγνυνται κροτίδες· ἐπιφθοεῖ, καθ' ὅτι διαγράφουσι μακροὺς ἐλιγμούς, καὶ εἰς ἐξ ἡμῶν δέχεται μίαν ἥτις ἐβλαψε σημαντικῶς τὴν σκελίαν του. Ἐνίοτε ἐπιφέρουσι σπουδαίας πληγὰς, ἀλλ' ἡ περίπτωσις αὕτη εἶνε ἐκ τῶν προτέρων γνωστὴ εἰς τὰ αὐτὰ διασκεδάσεις. Φιλαρμονικὴ μουσικὴ, φέρουσα πλουσίαν κινήσιν χρώματος

παρυφᾶς, καὶ προπορευμένης στιλβούτης σημαιας, χωρεῖ εἰς τὴν μεγάλην ὁδόν, ἀκολουθούτων τῶν συνήθων φιλομυύων ἐνταῦθα, ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου, φαίνονται αἱ λευκαὶ φουστάνελλαι τῶν μεγάλων ἡμερῶν! Διερχόμεθα τὸ Ναύπλιον μετὰ τοῦ πλήθους ὅπως μεταδῶμεν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐπὶ κεντρικῆς πλατείας, πεφυτευμένης δι' ὥραιων πλατάνων, πρᾶτιῶται τοῦ πεζικοῦ ἐνοπλοὶ ἵττανται πρὸ ἀρχαίας οἰκοδομῆς ὥραιου ρυθμοῦ. Ἡ πόλις, καλῶς κτισμένη ἔχει γραφικὴν ἄποψιν, ἔνεκα τῶν οἰκίων τῆς, αἵτινες εἰσι κεχρωματισμέναι κατὰ τὸν Ἰταλικὸν τρόπον. Εἴτα, μετὰ τὴν ἐξόδον ἀπὸ μικροῦ ὀχυρώματος, ἰδοὺ ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου ἄνευ περιβόλου. Ὡς ἐν Κατακώλῳ καὶ ἐν Πύργῳ, εἰσέρχεται τις ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου ἄνευ προχωμάτων. Οὕτω, εἰς τὰς ἐπιπέδους διαβάσεις, πρόσκομμά τι, διὰ τὴν ἀμαξία ἢ ποίμνιον εὐρίσκηται ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ἡ ἀμαξοστοιχία ἥτις ἐλαύνει ἀεὶποτε βραδέως, χωρεῖ ἔτι βραδύτερον ὅπως διέλθῃ.

Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ διευθύνεται εἰς τὸ Ἄργος διὰ μέσου εὐρείας καὶ πλουσίας πεδιάδος. Δεξιόθεν, παρατηροῦμεν ἐντὸς ὀλίγου φαῖν λόφον—εἶνε ἡ Τίρυνς, τὴν ὁποίαν θέλομεν ἐπισκεφθῇ ἐπιστρέφοντες. Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν, ἀφικνούμεθα εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Ἄργους. Ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον τοῦτο καὶ κλεινὸν ὄνομα, ἐσχηματίσθη νεωτέρα ἐντελὴς πόλις καὶ ἄνευ ἱστορίας. Ἐκτείνεται εἰς τρία τμήματα, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Λάρισσα. Πρέπει νὰ διέλθῃ τις αὐτὴν ἀπὸ ἄκρου μέχρις ἄκρου ὅπως ἀφίχθῃ εἰς τὸ ἀρχαῖον θέατρον, μόνον λείψανον τοῦ παρελθόντος αὐτῆς. Διατέμνεται διὰ πλατειῶν καὶ κήπων, περίξ τῶν ὁποίων εἰσι διεσπαρμέναι, τρόπον τινὰ τυχαίως, οἰκίαι ἄνευ ρυθμοῦ, πολυτελεῖς ἢ πενιχραί. Κατὰ τὴν πρωίαν ταύτην, ἐορτάσιμον, οὐδεμία ἄλλῃ κινήσις παρατηρεῖται πλην τῆς ἐξόδου ἐκ τῶν ναῶν καὶ πρὸς τὸ κέντρον ὑπαίθριος ἀγορά. Εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὥραια τέμαχια γλυπτικῆς ἀποτελοῦσι μικρὸν μουσεῖον, ἀλλ' ἀπολείπεται ἡμῖν ὁ χρόνος, ἵνα ἐπισκεφθῶμεν αὐτὸ καὶ ἀφικνούμεθα εὐθὺς εἰς

ΙΑΚΩΒΑΚΕΡΕΤΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Κατὰ σταθερὰν τῶν Ἑλλήνων συνήθειαν, ἐθεμελιεύτο εἰς τὴν πλευρὰν λόφου. Ἐνταῦθα ἤρκεσε νὰ λατομήσωσι τὰ βάρθρα ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐπωφελοῦμενοι φυσικῆς κυρτότητος τῆς Λαρίσσης. Ὁ τεῖχος τῆς σκηνῆς οὐδὲν κατέλιπεν ἴχνος, ἀλλὰ μέρος τῶν βάρθρων διατηρεῖται ἐν καλῇ καταστάσει καὶ τὸ ὑπόλοιπον ὑπνοεῖται εὐχερῶς. Ὡς ἐν Δελφοῖς, οἱ εἰκοσακισχίλιοι θεαταί, οὕς ἡδύνατο νὰ περιλάβῃ, εἶχον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀκολουθοῦντες τὴν παράστασιν, θαυμάσιον φυσικὸν θέαμα. Πρὸ αὐτῶν τὴν πεδιάδα, μέχρι τῆς θαλάσσης· δεξιὰ τὰ ὄρη τῆς Ἀρκαδίας, ἀριστερὰ τὴν Τίρυνθον καὶ τὸν ἀπόμενον λόφον τοῦ ὁποίου αἱ Μυκῆναι φρουροῦσι τὴν εἰσοδὸν. Οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν Ἀθήναις ἔτι, εἰς τὸ θέατρον τοῦ Βράχου, ἡ τοπογραφία καὶ αἱ ἀναμνήσεις τὰς ὁποίας ἐξυπνίζει, συνηρμολογοῦντο κρεῖττον τῇ τέχνῃ. Εἰς τὸ ἀμφιθέατρον αὐτοῦ τῶν ὁρέων ἀνερίπιζοντο τὰ ἱστορικὰ πάθη, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν ἡ πλουσιωτέρα ὕλη διὰ τὴν ἑλληνικὴν τραγωδίαν καὶ τὴν ὁποίαν ἐπανελάβε τὸ Γαλλικὸν θέατρον. Ἀπὸ τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων, ἀπαράμιλλοι εἰκόνες πάθους καὶ κάλλους, μεγαλείου καὶ ἐγκλημάτων κυμαίνονται ἐπὶ τῶν πεδιάδων τούτων. Ὁ Ἀγαμέμνων ἐπανακάμπων ἐκ Τροίας, διήρχετο τὴν πεδιάδα ταύτην ὅπως ἀφίχθῃ εἰς τὴν ἀστείον φωλεὰν ὅπου ἐβυσσοδόμουν κατ' αὐτοῦ ἡ Κλυταίμνητρα καὶ ὁ Θυέστης. Ὁ Ὀρέστης καὶ ἡ Ἥλέκτρα ἐκεῖ ἐπινυνοῦσι τοὺς τρομεροτέρους καὶ συγκινητικωτέρους τρόπους πατροκτονίας, υἱικῆς στεργῆς καὶ ἀδελφικοῦ φίλτρου· ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, κάτωθεν τοῦ ἀμφιθεάτρου τούτου, οἱ ὑπὸ τῶν ἡθοποιῶν ἐκφερόμενοι λόγοι κατωνόμαζον τόπους οὓς αὐτοστιγμὴ ἐβλεπον αἱ θεαταί.

Διαμορφωθέντες καὶ ἐμπνευσθέντες ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, καίπερ οἱ πλείστοι ἐξ ἡμῶν εἶχον ἀτελεῖς ἢ ἐμμέσους ταύτης γνώσεις, διατελοῦμεν σιωπηλοὶ ἐκ τῆς συγκινήσεως, καὶ τοποθετηθέντες ἐπὶ τῶν βάρθρων τούτων νομίζομεν, ὅτι ἀκούομεν τῆς φωνῆς τῆς Μελομένης, ἥτις, ἀπὸ διςχιλίων ἐτῶν ἀντηχεῖ εἰς τὴν αἴρα. Θεωροῦμεν ἐπὶ μακρὴν τὴν θάλασσαν ἥτις

μαρμαίρει εἰς τὸν ὀρίζοντα, τὴν φαῖαν κηλίδα τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ ἡ Τίρυνς ἐπὶ τῆς πρασίνης πεδιάδος, τὴν ζοφερὰν πτυχὴν τοῦ ὄρους ὅπου κρύπτονται αἱ Μυκῆναι, τὴν ὁροσειρὰν τῶν κορυφῶν ὅπου οἱ νυκτοφύλακες ἐπεσκόπουν τὰς πυρὰς αἰτίνες ἀνήγγελλον τὴν πῦσιν τῆς Τροίας. Ἐπανειλημμένως προσκαλοῦσιν ἡμᾶς ἵνα κατέλθωμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν σιδηροδρόμον. Εἶνε τοσοῦτω ζωηρὰ ἡ ἐντύπωσις, ὥς καὶ τὴν προτεραιαν ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὥστε εὐδολως προτιθέμεθα νὰ παραλληλίσωμεν τὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ παρελθόντος. Ἡ καθόδος ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοῦ Ἀργεῦς, ὅπως ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν σταθμὸν, δὲν προκαλεῖ τὰς εὐχερεῖς ἀστείότητος, αἰτίνες ἡδυναντο νὰ διαμεμφθῶσιν ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. Πόρρω ἀπέχομεν τῆς «Belle Hélène». Οὕτως ἔχει ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδρομῆς: ὁ τύπος οὗτος τῆς «γαλλικῆς εὐθυμίας» ἀπόλλυσι τὰ δικαιώματά του καὶ νομίζω μάλιστα ὅτι οὕτως ἔσεται μέχρι τέλους.

Ὀλίγα ἔτι λεπτὰ διανύομεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι τοῦ σταθμοῦ τῶν Μυκηνηῶν. Καὶ εἶνε ὁ σταθμὸς μικρὸς οἰκίσκος, μεμονωμένος ἐν μέσῳ εὐρείας πεδιάδος, εἰς τοὺς πρόποδας γηλέφου, εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ ὁποίου προβάλλουσιν αἱ πενιχραὶ οἰκίαι τοῦ χωρίου Χαρδάτι. Ἡ γραμμὴ διέρχεται πόρρω τοῦ ἄστεως τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥστε ἡ πεζοτῆς τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ ἠθέλησε νὰ σεβασθῇ τὸ μεγαλεῖον τοῦ παρελθόντος. Πέπρωται νὰ πληρώσωμεν ἀκριβὰ τὸν σεβασμὸν τοῦτον. Εἶνε ἐνδεκάτη ὥρα καὶ ὁ ἥλιος καίει. Ἀμαζαὶ ἤλθον ἐξ Ἀργεῦς ὅπως μεταφέρωσι τὰς κυρίας. Οἱ ἄνδρες πεζῇ διανύομεν μίαν ὥραν πορείαν ὅπως ἀφίχθωμεν εἰς Μυκῆνας. Ἡ ὁδὸς ἀνωφερῆς εἶνε τραχέως πετρώδης καὶ μικρὸν ἐσμέν κῆθιδροι. Παράπονα τὸ μὲν εἰρηνικὰ τὸ δὲ σπουδαῖα, ἐγείρονται μεταξὺ τῆς συνοδείας, ἥτις ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς κεκονιαμένης ἀτραποῦ.

Εἶτα τὴν μεμφιμοιρίαν διακόπτει σιγὴ ἐγκαρτερήσεως. Καθότου ἐπὶ τὴν πλευρὰν τοῦ πρώτου λόφου, ἡ χώρα ταχέως μεταλλάσσεται εἰς ἄποψιν· μικρὸν, καὶ ὁροσειρὰ ὁρᾷται πρὸ

ἡμῶν, φαῖα, γυμνή, ἀπότομος. Ὅτω ἡ πεδιάς τὴν ὁποίαν καταλείπομεν, εἶνε θάλλουσα καὶ μειδιῶσα, τοσοῦτω ἡ ὁροσειρὰ αὐτὴ εἶνε ἄγονος καὶ σκυθρωπή. Δεξιὰ ῥεεῖ ἡ ξηρὰ κοίτη χειμάρρου, ἀριστερὰ τείχει ξηρῶν λίθων. Πρὸ ἡμῶν, ὑψηλότερα, καθοστὶν χωροῦμεν ἐπὶ τὰ πρόσω, ἰδοὺ ἡ κορυφή ἡ φέρουσα τὰς Μυκήνας. Ἦδη παρατηροῦμεν τὰ ὑπερμεγέθη Πελασγικὰ κτίσματα, ἅτινα ἀπετέλουν τὸν περίβολον τῆς ἀκροπόλεως καὶ ὡς προφυλακαὶ αὐτῆς, πανταχοῦ φαίνονται συγκεχυμένα ἐρείπια. Ἡ βλάστησις καθίσταται ἀραιότερα· βήματα τινὰ προσέτι καὶ μόνον ἱγνοὶ θάμνοι ἀπαντῶνται. Ἀρὰ φαίνεται βαρύνουσα ἐπὶ τῆς γωνίας ταύτης τῆς γῆς, κηλιδωθεῖσης ὑπὸ τοσούτων ἐγκλημάτων καὶ ἔνθα τοσαύτη ἰσχύς ἐξέλιπε. Τὸ ὄρος φαίνεται ὥστε περιβάλλεται πένθος· γῆ τε καὶ βράχοι εἰσι χρώματος σκωρίας, τέφρας καὶ αἵματος. Μικρὸν, καὶ ἡ ὁδὸς καθίσταται δύσβατος ἀτραπός. Ἀνερχόμεθα ἐπὶ τοῦ ὄρους. Αἰφνης, ἡ ἀτραπὸς αὕτη κάμπτει ἀποτόμως δεξιὰ, καὶ εἰς τὸ βάθος δύω ὑπερμεγέθων τοίχων (κεκλιμένων ἐπιπέδων), φαίνεται ἡ περίφημος πύλη τῶν Λεόντων.

Παρήλθεν ἡ μεσημβρία· θνήσκομεν ἐκ καμάτου, καύσωνος καὶ πείνης. Γνωρίζοντες τὴν χώραν οἱ ὀργανωταὶ τῆς ἐκδρομῆς, εἶχον ὀρίσει τὸ πρόγευμα διὰ τὴν ὥραν ταύτην καὶ εἰς τὸ μέρος τοῦτο. Δυσάρεστος εἰδησις ἀναμένει ἡμᾶς. Τυχαιὸν περιστατικὸν συνέβη εἰς τὴν ἁμαξαν ἐφ' ἧς ἐφορτώθησαν τὰ τρόφιμα καὶ ἀναγκάζομεθα ν' ἀναμείνωμεν μέχρι τῆς δευτέρας ἢ τρίτης ὥρας M. M., ὅπως κομισθῶσι ταῦτα ἀνὰ χεῖρας. Τὸ πρῶτον ἡ εἰδησις αὕτη προκαλεῖ κραυγὴν δυσαρεσκείας καὶ ἀπελπισμοῦ. Ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην, πρέπει νὰ ὑποκύψωμεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἀνωτέρας βίας. Ἀναπνέομεν ὀλίγον εἰς τὴν σκιάν τῆς κολοσσιαίας στοᾶς· παρέχομεν οὕτω καιρὸν εἰς τοὺς ἐπιβραδύναντας νὰ ἔλθωσι καὶ οὗτοι· ἀνακοινοῦντες αὐτοῖς τὸ περιστατικὸν· ἐνθαρρύνοντες αὐτούς. Εἶτα ἐγείρεται ἡ φωνὴ τοῦ K. Monceaux, ἀνελθόντος ἐπὶ τῆς κολοσσιαίας πύλης. Οὐδέποτε ὁμιλητῆς ἀνῆλθεν ἐπὶ παρομοίου βήματος. Διηγείται τὴν παράδοσιν

τῶν Ἀτριδῶν καὶ ὅτι ἡ ἱστορία διατηρεῖ ἢ προστίθεται· ἐκτίθησι τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Schliemann εἰς τὸ μέρος τοῦτο καὶ τὴν θαυμασίαν αὐτῶν ἐπιτυχίαν.

Δὲν θέλω περιγράψαι τὴν πύλην τῶν Λεόντων· ἡ εἰκὼν αὐτῆς εὐρίσκεται εἰς πάντα τὰ βιβλία περὶ Ἑλλάδος. Περιορίζομαι νὰ εἶπω, ὅτι ἡ ἐντύπωσις ἦν ἐμπνεῖσθαι ἡ ἄμεσος θεὰ αὐτῆς· ἐστὶν ἀνωτέρα πάσης ἀναπαραστάσεως, ἀναγνώσεως, ἢ διὰ λόγου περιγραφῆς. Εἶνε ἡ κολοσσιαία εἶδος ἄστεως γιγάντων καὶ πάντα τὰ δράματα, ἅτινα διεδραματίσθησαν ἐκεῖ, παρίστανται ὑπὸ τοιοῦτον τύπον. Ἐνταῦθα, τὰ πάθη ἦσαν ὑπεράνθρωπα· ἡ δρᾶσις καὶ ἡ διάνοια, ἡ κίνησις καὶ ἡ φωνὴ ἐνεποιοῦν τρομερὰν ἐντύπωσιν. Καὶ δὲν ἦτο ἐντυπωσις ἐκ τῶν ὑστέρων· οὐδὲν ἐγίνωσκον ἐκ τῆς παραδόσεως, ἀλλ' ἐνταῦθα, πρὸ τῆς αὐτῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἡ φαντασία ἐπλαττε τρομερὰ ὄνειρα.

Ὑπερβάντες τὴν πύλην, εὐρίσκομεθα εἰς κυκλικὸν περίβολον, περιοριζόμενον ἀριστερὰ ὑπὸ ὑψηλοῦ πελασγικοῦ προμαχώνος καὶ δεξιὰ, ὑπὸ βαρᾶθρου περιτειχιζομένου ὑπὸ ὁμοίου τείχους. Κατέναντι καὶ ἀνωθεν, ἐρείπια ἐδραζόμενα ἐπὶ ἀποτόμου κλίσεως. Ὁ περίβολος οὗτος εἶνε ἡ ἀρχαία ἀγορά. Ὀλόγυρα διπλῇ σειρὰ πλακῶν καθέτως ἐγκεχωσμένων εἰς τὸ ἔδαφος, ἄλλαι πλακες ὀριζοντίως τοποθετημέναι περίξ τῆς ἀγορᾶς, ἐσχημάτιζον μέγιστον ἐκ λίθου θρανίον. Ἐκεῖ συνήρχοντο οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καθ' ὃ περιγράφει ὁ Ὅμηρος. Οἱ λαξευτοὶ οὗτοι λίθοι ἐζήχθησαν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Schliemann.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν μέσῳ τοῦ περιβόλου, ἤγαγον εἰς φῶς τοὺς τάφους, ὧν ἡ ἀνακάλυψις τοσοῦτο διεφημίσθη. Ἐχαιρεν ὁ Schliemann ἀνακαλύψας τὸ κυκλικὸν θρανίον τῆς ἀγορᾶς, ὁπερ προσεμαρτύρει ἀκριβῶς τὴν περιγραφὴν τῶν ἡρωϊκῶν συνελεύσεων ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου, τοῦ θεοῦ, τοῦ νόμου καὶ ὁδηγοῦ αὐτοῦ, ὅταν τῶν ἐργατῶν ἡ ἀξίνη ἀπεκάλυψε διαδοχικῶς πέντε τάφους καὶ δὴ τοσούτους θηταυροὺς, εἴτινες περιείχον δεκαεπτὰ

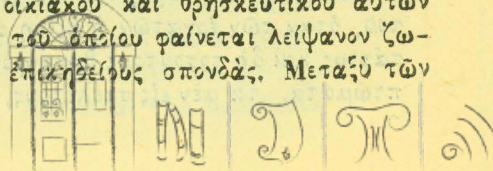
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΘΥΡΙΟΥ

Τὰ λείψανα ταῦτα ἦταν περιβεβλημένα διὰ χρυσοῦ, καὶ εἰς τὸ βάθος τῶν τάφων ἐστιλβον ὡς εἰδῶλα μυθώδους πλούτου. Ὁ χρυσοῦς περιέβαλλεν αὐτὰ, διὰ προσωπίων, διαδημάτων, θωράκων, κοσμημάτων. Ὁ Schliemann ἐτηλεγράφητε πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς τὴν ὑφήλιον, ὅτι ἀνεκάλυψε τοὺς τάφους τοῦ Ἀγαμέμνονος, τῆς Κασσάνδρας, τοῦ ἡνιόχου Εὐρυμέδωνος καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν, σφαγέντων ὑπὸ τῆς Κλυταιμνήστρας καὶ τοῦ Αἰγίσθου, εἶτα ταφέντων εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ τῶν ὀφειλομένων τιμῶν εἰς τὸν βασιλέα τῶν βασιλείων, εἰς τὴν αἰχμάλωτον καὶ τοὺς πιστοὺς αὐτοῦ. Ἀσμένως ὠμίλει οὕτω καὶ ὁ ἐνθουσιαστὴς ὃν προὔκαλει ἡ ὑπόδειξις του, ἦτο ἡ μόνη ἀπόδειξις ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ ὑποθεσις. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ εὐτυχὴς ἐρευνητὴς ἔχαιρεν ὅτι ἀνεκάλυψεν ὁλόκληρον πολιτισμὸν, συντηρηθέντα διὰ τῆς τέχνης του. Καὶ οὕτω ὑπάρχει ἐφεξῆς Μυκηναία τέχνη.

Διερχόμεθα βραδέως τὰς Μυκήνας, τῶν ὁποίων τὰς ἀνασκευὰς ἐξηκολούθησεν ἡ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία. Ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, τὰ κτίρια ἐκτείνονται ἐρειπωμένα. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδρομῆς, ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας τὸν ὁδηγὸν Joanne, τοῦ ὁποῖου οἱ συγγραφεῖς εἰσι πάντες πρῶην μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς ἐξ αὐτῶν ὁ K. Monceaux εἶνε μεθ' ἡμῶν καὶ προστίθῃσι τὴν ζωὴν τοῦ λόγου εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ βιβλίου. Καταπληκτικὴ εἶνε ἡ ἐντύπωσις πάντων ἡμῶν.

Δὲν ὑπάρχει Γάλλος ὁπωσοῦν πεπαυμένους, ἢ μέτριος φιλόλογος, ὅστις νὰ μὴ ἀναπολήτῃ τὰς μεγάλας σκιάς τῆς ἐλληρικῆς τραγωδίας. Οἱ ἥρωες οὗτοι ἀνῆλθον τὰς κλίμακας ταύτας ἐκ φαιοῦ λίθου· ἔζησαν μεταξὺ τῶν τοίχων τούτων. Ἰδοὺ ἐν τινὶ αὐλῇ, τρεῖς μεγάλοι πίθοι ὀπτῆς γῆς, ἐν εἰς διετήρουν τὸ ἔλαιον καὶ τὸν εἶνεν. Ἐν μέσῃ ὁδῷ, σωρεὶ πηλίνων ἀγγείων μαρτυροῦσι περὶ τοῦ οἰκίᾶκος καὶ θρησκευτικοῦ αὐτῶν βίου. Τὸ δοχεῖον τοῦτο, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου φαίνεται λείψανον ζωγραφίας, ἐχρησίμευσεν εἰς ἐπιτηδεύουσαν σπονδὰς. Μεταξὺ τῶν

συντριμμάτων τούτων, σταχυολογοῦμεν ἀναμνητεῖς, ἀξίας ἀναγραφῆς. Λυπούμενες μνημονεύω λαθῆς ἀμφορέως, τοῦ ὁποῖου τὴν ἀξίαν μοι ἐβεβαίωσεν ὁ K. Joseph Reinach· εἶχε βάρβαρον κομψότητα καὶ περιέργους ζωγραφίας. Ἀτυχῶς ἀπολέσας αὐτὴν τῆς ὀψεως πρὸς στιγμὴν, δὲν ἀνευθρον πλέον. Ἰσως κατέχει νῦν καλὴν θέσιν ἐν τινὶ συλλογῇ. Ἡγωνίσθην νὰ ἐκθάψω αὐτὴν ἐκ τῆς γῆς καὶ δὲν ὑπεβλήθη εἰς πολὺν κόπον ὁ νῦν ιδιοκτήτης. Εὐρίσκομεν ἐξ ὀπτῆς γῆς πλαγγόνας, ὁμοίας ἐκείναις, τὰς ὁποίας οἱ παῖδες πατῶν τῶν ἐποχῶν καὶ χωρῶν γράφουσιν ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰς τὰ περιθώρια τῶν τετραδίων των· ἀλλ' οἱ παῖδες τοὺς ὁποίους αἱ πλαγγόνες αὗται ἔτερψαν, ἀπέθανον πρὸ τρισχιλίων ἐτῶν καὶ ἡ κόνις τὴν ὁποίαν ἀνακινούμεν, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς τέφρας των.

Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροπόλεως, ἡ θέα περιλαμβάνει τὰ πέριξ ὄρη, τὴν πεδιάδα καὶ τὴν θάλασσαν. Ἀπομεινυμένη διὰ βαθέων φαράγγων καὶ συνεχομένη μετὰ τῆς ὁροσειρᾶς διὰ λωρίδας γῆς, ἰσχυρῶς ὑπερατπίζομένης, περιζωνυομένη διὰ κολοσσίων τειχῶν, πανταχοῦ ἐνθα ἦτο ἐφικτὴ ἡ ἀνάβασις, δεσπόζει ἐτι καὶ νῦν τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὑπεδούλωσαν. Μακρὰν, ἡ γῆ γόνιμος καὶ ἡ θάλασσα ἐξ ἧς ἔρχεται ὁ πλοῦτος, διὰ τῆς ἐμπορίας ἢ τῆς κατακτῆτεως. Οἱ βασιλεῖς τῶν Μυκηνῶν ἔθετον εἰς ἀσφαλὲς μέρος ἐν τῇ πόλει αὐτῶν τὴν τε συγκομιδὴν καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ βράχου τούτου, τὸ βλέμμα αὐτῶν ἐπεσκόπει μακρόθεν. Τὰ αἰσθητά αἶνεα ἡσθάνοντο αἱ ἀγέρωχοι καὶ θηριώδεις αὐταὶ ψυχαί, ἀλλ' εὐπρόσπιτοι εἰς τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν οἶκτον, περιγράφουσιν ἡμῖν οἱ μεγάλοι ποιηταὶ τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ὅταν ἐπισκεφθῇ τις τὴν διαμονὴν αὐτῶν, ἡ ἀγρία κατῆφεια καὶ τὸ τραχὺ τῆς τοποθεσίας κάλλος ἐπαυξάνουσι τὴν ἐντύπωσιν τῶν στίχων οὓς ἐνέπνευσαν τὰ πάθη των.

Ἡ ἐπίσκεψις ὑπῆρξε μακρὰ, ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀείποτε καυστικώτερον καὶ ἐναντίον τοῦ ἐπιτεινομένου καμάτου, οὐδένα τὸ θάρρος ἀπολείπει. Ἐπὶ τέλει, κάτωθεν τοῦ ὄρους, διὰ σημείου τι-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

νος ἀναγγέλλουσιν ἡμῖν ὅτι ἐκομίσθησαν αἱ τροφαί. Εἶνε τρίτη ὥρα, καὶ ἀπὸ τῆς πέμπτης πρωΐνης ὥρας ἐτμὲν νήτεις. Κατερχόμεθα ταχέως καὶ χωροῦμεν δεξιὰ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως, ἔνθα ὁ τάφος τοῦ Ἀγαμέμνονος, χαίνων ἐπὶ τῆς πλευρᾶς λόφου, εἰς ἑκατὸν περίπου μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πύλης τῶν Λεόντων. Ἡ εἰσόδος ὑπομιμνήσκει ἐντελῶς αὐτήν· ἡ φύσις τῶν ὕλικῶν καὶ σύμπερα ἡ ὅψις εἰσὶν αἱ αὐταί, ὥς καὶ ἡ ἐντύπωσις ἐστὶ μεγαλοπρεπὴς καὶ σοβαρά. Ἡ μεγάλη πύλη ἀνοίγεται πρὸ ἡμῶν ἐπὶ τοῦ σκότους τοῦ ὑπογείου, ἀλλὰ πρὶν ἢ εἰσδύσωμεν ἐκεῖ, διανοούμεθα ν' ἀναπαυθῶμεν. Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἦτο βεβαίως τάφος ἢ μᾶλλον ἀκρόπολις, ὥς αἱ ἀνασκαφαὶ μαρτυροῦσιν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐτελέσθησαν ἐκεῖ αἱ τελευταῖαι κηδεῖαι, οὐδέποτε ἄνθρωποι ἐπρογευματίσαν εἰς τὸ μέρος τοῦτο, τοσοῦτο πολυάριθμοι καὶ μετὰ πλειότερας ὀρέξεως. Ἐπειδὴ οἱ δεῖπνοι οὗτοι εὐηρέστουν τοῖς νεκροῖς, αἱ σκιαὶ τῶν Ἀτρίδων θέλουσιν εὐχαριστηθῇ, ἅτε δαψιλῶς ἐτιμήθησαν.

Εἶτα ἐπισκεπτόμεθα τὸν τάφον ἢ θησαυρόν. Ὑπῆρχον δύο, διότι οἱ τοιοῦτοι τάφοι, ὥς ἀπέδειξαν αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Μυκηνῶν, ἐνέκλειον ἀληθεῖς θησαυρούς. Οὗτος, ἀπὸ μακροῦ χρόνου γνωστὸς, ἐνωρὶς ἐσυλήθη, καὶ οἱ νεώτεροι ἐρευνηταὶ ὀλίγα πράγματα εὗρον, ἱκανὰ ὅμως ὅπως εἰδικῶς ἐξηγήσωσι τὸν προορισμὸν καὶ προσδιορίσωσι τὴν χρονολογίαν αὐτοῦ. Φαίνεται μεταγενέστερος τῶν τάφων τῶν Μυκηνῶν, καὶ ὥς κτίριον, παρουσιάζει ἔργον προϊούσης ἤδη τέχνης. Συνίσταται ἐξ ἐνὸς μεγάλου θαλάμου, ἐν σχήματι κυψέλης, ὕψους δεκαπέντε μέτρων, κυκλικῶν βάσεων, ἐξ ὑπερμεγέθων λίθων θεμιμένων τοῦ ἐνὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἐν προεξοχῇ. Ἐγγύς, εὐρίσκεται ἕτερος θάλαμος, μικρότερος, τετράγωνος καὶ λαξευθεὶς ἐπὶ τοῦ βράχου. Οὗτος εἶνε κυρίως ὁ νεκρικὸς θάλαμος, τοῦ πρώτου χρησιμεύοντος ὡς τάφου κηδεῖας. Ἡ κατασκευὴ τοῦ μεγάλου θαλάμου καὶ ὁ τρόπος δι' οὗ ἐτοποθετήθησαν οἱ ὑπερμεγέθεις οὗτοι λίθοι, ἀποτελοῦσιν ὥς καὶ διὰ πάντα τὰ πελασγικὰ μνημεῖα, πρόβλη-

μα ἀρχιτεκτονικῆς. Ὁ Κ. Poincaré, ὁ διάσημος γεωμέτρης, ὅστις τυγχάνει μεθ' ἡμῶν, μελετᾷ τὸ πρόβλημα. Ἐπειδὴ, λέγει, ὁ τάφος ἐκτίσθη εἰς τὴν χαίνουσαν πλευρὰν λόφου, εἶνε πιθανὸν ὅτι οἱ κυκλώπειοι τέκτονες κατεσκεύασαν κυκλικὴν ἀκτίνα ἐκ χώματος, ἐφ' οὗ ἔθεντο τοὺς λίθους αὐτῶν. Κτισθέντος τοῦ τοίχου, ἀφῆρεσαν ἔτι τὸ χῶμα, ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς ὑποστήριγμα εἰς τὸ κτίριον. Οὕτω ἐμειοῦτο κατὰ τὸ ἥμισυ ἡ δυσχέρεια. Παραμένει ὅμως ἱκανὴ πρὸς τιμὴν των, ὅπως διεγείρῃ ἔτι καὶ νῦν τὴν περιέργειαν τῶν ἀρχιτεκτόνων.

ΤΙΡΥΝΣ.—ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

Ναύπλιον, 4 Ἀπριλίου 1896.

Καταλείπουμεν τὸν θησαυρὸν τοῦ Ἀτρέως. Ὁ ἥλιος κατέρχεται ἤδη ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, ὅταν ἀφικνούμεθα εἰς Τίρυνθα, τὸ μὲν πεζῇ, τὸ δὲ διὰ τῆς ἀτμαμάξης. Εἶπον ὅτι ἡ ἐτέρα αὕτη πελασγικὴ ἀκρόπολις ἦν μεμονωμένη εἰς εὐρείαν πεδιάδα, καὶ δὴ ὥστὶ ὑψηλὸν πλοῖον, ἡδύνατό τις εἰπεῖν, ἐν μέσῳ κόλπου. Ἐπὶ τῆς πλουσίας πεδιάδος, ἥτις ἐκτείνεται μεταξὺ Ἀργους καὶ Ναυπλίου, εἶχον ἀνάγκην οἱ δεσπόται τῆς χώρας φρουροῦ καὶ καταφυγίου ἐναντίον τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἐχθρῶν. Βράχος ἠγείρετο ἐν μέσῳ τῶν ὀμαλῶν πεδιάδων· οἱ προϊστορικοὶ ἄνθρωποι περιστοιχίσαν τὸν βράχον τοῦτον διὰ μεγάλων δολιχῶν δι' ὧν ἐκτίζον τοὺς προμαχῶνάς των, καὶ εἰς τὴν κορυφὴν, κατὰ τὴν συνήθειάν των, ἐκτίσαν τὴν βασιλείον κατοικίαν.

Ὡς ἐν Μυκῆναις, ἡ ἀκρόπολις αὕτη εἶνε ἐρρειπωμένη, καὶ ἐν τούτοις, εὐχερῶς ἀναγνωρίζεται. Ἀριθμοῦμεν τὰς πύλας καὶ τοὺς πύργους· διερχόμεθα τὴν κατοικίαν τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ἀφικνούμεθα εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ λόφου, εἰς τὰς παραδεδωκυμένας, ὅπως, ἀκαταλλήλως ὀνομασθεῖσας, ὁλωτὰς,

διότι οἱ τοῖχοι αὐτῶν, καίπερ καταφανῶς κλίνουσιν ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, δὲν συνδέονται εἰς τὴν κορυφὴν, ἥτις καλύπτεται διὰ λίθων ὀριζοντίων. Τὰ πελασγικά μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος παρουσιάζουσι πολλὰς ἀναλογίας πρὸς τὰ μνημεῖα τῶν δρυῖδων, ἡ κρεῖττον *μεγαλολίθινα*, καὶ ἡ προσωνομία αὕτη εἶνε καταλληλοτέρα καὶ ἀπλουστερα. Μεταξὺ τῶν ἀναλογιῶν τούτων, ἡ ἐμπροσθοῦσα ἐντύπων, εἶνε ὅτι αἱ στοαὶ τῆς Τίρυνθος ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς κεκαλυμμένας στοὰς τῆς Βρετανίας. Εἰς τί ἐχρησίμευον αὗται; Παρατηρεῖ τις ἐκεῖ ἀμυντικά μέσα, φυλακὰς ἢ ἀποθήκας. Πολλὰ εἰκασίαι, ἀλλ' ἥκιστα ἐπαρκεῖς. Ὁ συγγραφεὺς σφοδρῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων περὶ τοῦ προϊστορικοῦ ἀνθρώπου, K. Emile Cartailhac τυγχάνει μεθ' ἡμῶν. Ἐξήτασεν αὐτὰς μετὰ προσοχῆς, καὶ ἀναμφιβόλως αὗται θέλουσι χρησιμεύσει εἰς τὰς θεωρίας του.

Ἐπῆλθεν ἐντελῶς ἡ νύξ καὶ, ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν τειχῶν τῆς Τίρυνθος, εἰς βλέπωμεν τὸ Ναύπλιον πεφωταγωγημένον, δὲν βλέπομεν πλέον τὴν ἀμαξοστοιχίαν, ἥτις μέλλει νὰ ἐπαναφέρῃ ἡμᾶς. Προῦχώρησεν εἰς τὸν σταθμὸν ὅπως ἀφήσῃ τὴν γραμμὴν ἐλευθέραν, ἀλλὰ δὲν ἐπανέρχεται. Ἡ μεταβάσις πεζῇ εἰς Ναύπλιον, ἀπέχον μίαν καὶ ἡμίσειαν λεύγαν, ἥκιστα προσμεριδιᾷ ἡμῖν, μετὰ κάματον ὀλοκλήρου ἡμέρας. Ἀναμένομεν ἐπὶ πολὺν χρόνον. Μετὰ μίαν ὥραν, φαίνονται μακρόθεν οἱ φανοὶ τῆς ἀμαξοστοιχίας. Εἶτα σταματᾷ καὶ συρρίζει ἐπιμόνως. Φωνοῦμεν ἐν χορῷ καὶ ἀποφασίζει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον της. Ὅταν ἐπὶ τέλει εὐρίσκεται εἰς τὸν λόφον ἡμῶν, παρ' ὑπαλλήλου μανθάνομεν, ὅτι οἱ συριγμαὶ αὐτῆς ἀπηυθύνοντο πρὸς ἡμᾶς· ἡ ἀμαξοστοιχία προσεκάλει τοὺς ἐπιβάτας. Ἡ λεπτομέρεια αὕτη δεικνύει τίνι τρόπῳ ἐν γένει διεξάγεται ἡ ὑπηρεσία εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς σιδηροδρόμους.

Μανθάνομεν ἐπίσης, ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Ναυπλίου παρασκευάζουσιν ἡμῖν ὑποδοχὴν. Τὴν πρωΐαν, ἡ ἀφίξις ἡμῶν κατέλαβεν αὐτοὺς ἐξ ἀπροόπτου. Ἀγαπῶσι τὴν Γαλλίαν καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀποδείξωσι πρὸς τοὺς Γάλλους, οἵτινες ἀφικνοῦνται πρὸς αὐ-

τοὺς ἐν σώματι, καὶ δὴ τὸ πολυαριθμότερον ὅπερ εἶδεν ἡ Πελοπόννησος ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας τοῦ στρατάρχου Maison. Εἶχον ὀλοκλήρον ἡμέραν ὅπως παρασκευάσωσιν ἐορτὴν καὶ ἐπωφελήθησαν αὐτῆς.

Ἡ ὑποδοχὴ εἶνε ἐνθουσιώδης. Ὁ σταθμὸς πεφωταγωγημένος καὶ ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου συνωστίζεται ἀπειρον πλῆθος. Σύμπασα τοῦ Ναυπλίου ἡ πόλις παρευρίσκεται ἐκεῖ. Καθ' ἣν στιγμὴν σταματᾷ ἡ ἀμαξοστοιχία, ἡ κραυγὴ «Vive la France!» Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ ἐξέρχεται ἀπὸ πάντων τὰ στήθη. Ἀπαντῶμεν: «Ζήτω ἡ Ἑλλάς!» Εἶτα ἡ Φιλαρμονικὴ ἀνακρούει τὴν *Μασσαλιώτιδα*. Γάλλοι καὶ Ἕλληνες ἀποκαλύπτονται αὐτομάτως καὶ πνίγει ἡμᾶς ἡ συγκίνησις. Εὐρίσχομεθα μετὰ λαοῦ ἐπιδεικτικοῦ, ἀρεσκομένου εἰς τὸν θόρυβον, χάριν τοῦ θορύβου καὶ ἀσμένως προβαίνοντος εἰς διαδηλώσεις ἐνεκα ποικίλων ἀφορμῶν, καὶ τῶν μᾶλλον ἀντικειμένων ἀλλήλοις. Εἶνε ἐορτὴ, καὶ ἡ δεξιῶσις τῶν Γάλλων προστίθησι καὶ ἄλλην ἀπόλαυσιν. Ἡ *Μασσαλιώτις* ἀνεκρούσθη ἐπιτυχῶς, εἰ καὶ ἐδιδάχθησαν αὐτὴν ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Ἐσμὲν κατάκοποι, ἀλλ' εἰς τὴν λάμψιν τῶν βεγγαλικῶν πανταχοῦ, ἐπὶ τῶν παραθύρων, τοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς παρακειμένης πλατείας, βλέπομεν στίλβουσιν τὴν τρίχρουν ἡμῶν σημαίαν. Ἐκατοντάδες λευγῶν χωρίζουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πατρίδος καὶ θεωροῦμεν κυματίζουσαν τὴν σημαίαν της καὶ ἀκούομεν τὸν ὕμνον της. Ἀναλογιζόμεθα ὅτι ὀπισθεν τῆς χερσονήσου ταύτης, κεῖται ἡ Πύλος (Navarin), καὶ ὁ λαὸς οὗτος ἀναμιμνήσκειται αὐτῆς. Ἀνακρούεται αὖθις ἡ *Μασσαλιώτις*, τὴν ὁποίαν ἄδομεν ἐν χορῷ καὶ οἱ Ἕλληνες χειροκροτοῦσιν ἐνθουσιωδῶς. Μετὰ τὸ τέλος τῆς *Μασσαλιώτιδος*, ἑλλην ρήτωρ, ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐξέδρας, ἐν μέσῳ δύω μεγάλων σημαίων, γαλλικῆς καὶ ἑλληνικῆς, μετὰ συγκινήσεως προφανῶς εἰλικρινοῦς, εὐγλώττως προσφωνεῖ ἡμῖν Γαλλιστὶ καὶ τὴν προσφώνησιν αὐτοῦ χαιρετίζουσι φρενητιώδεις χειροκροτήσεις. Μανθάνω ὅτι ὁ ρήτωρ εἶνε Ἐφέτης ἐν Κερκύρᾳ. Ζωηρὰν ἡ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

πλήθους· ἀλλὰ δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι ἡ προσφώνησις αὐτοῦ, ἀποδεικνύει πεπαιδευμένον ἄνδρα, πατριώτην καὶ φίλον τῆς Γαλλίας.

Εἶτα, ἡ συνοδεία ἀποχωρεῖ ἐν μέσῳ λαμπαδηφορίας, ἑλλήνες καὶ γάλλοι ἀναμῖξ ἀκολουθοῦσι τὴν *Φιλαρμονικὴν* καὶ τὰς μεγάλας σημαίας Γαλλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν, ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἀνάπτουσι τὰς μικρὰς λαμπάδας, ἃς εἶχον προμηθευθῆ διὰ τὴν δοξολογίαν τῆς νυκτὸς, διότι πανηγυρίζουσι τὸ Πάσχα, ὡς πανηγυρίζομεν τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Πάντα τὰ παράθυρα εἰσὶ πεφωταγωγημένα καὶ σημαιοστόλιστα διὰ σημαιῶν τῶν δύο χωρῶν. Ἐπὶ τῆς κεντρικῆς πλατείας, (τοῦ «*Συντάγματος*»), ἡ συνοδεία σταματᾷ ὅπως ἀκούσῃ αὐτὴς τὴν *Μασσαλιώτιδα*, τὴν ὁποίαν διαδέχεται ὁ Ἑλληνικὸς Ὕμνος. Ἀναψυκτικὰ προσφέρονται ἡμῖν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Εἶτα ἐξακολουθοῦμεν τὴν πορείαν ἡμῶν ἀναμῖξ πάντοτε μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιβιβαζόμεθα ἀνευφημούμενοι αὐτῆς καὶ δὴ περιπυσσόμενοι.

Περὶ τὴν πρώτην τῆς πρωίας ὥραν, ἡ «*Σερεγάλη*» αἶρει τὴν ἄγκυραν. Νεαροὶ τινες ἐπιβάται προσκαλοῦσι νεαρὸν ἑλληνα ἀξιωματικὸν ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅστις δέχεται προθύμως. Ἐννοεῖται εἰκοθεν ὅτι κενοῦνται κύπελλα καμπανίτου· εἶτα οἱ Γάλλοι ἐπαναφέρουσι τὸν φίλον αὐτῶν εἰς τὴν ξηρὰν ὅπως διέλθωσιν εὐθύμως τὴν ἐσπέραν. Πίνουσι, συγχρούσι τὰ κύπελλα, ἄδουσιν· ὁ ἑλλην ἀξιωματικὸς ἐκτελεῖ τὸ μέρος τοῦ εὐφροσύνης καὶ ἀποδεικνύει ὅτι γινώσκει λεπτομερῶς τὸ εὐρετήριον d'Yvette Guilbert· φαίνεται ὁ φαιδρότερος πάντων. Κατέρχονται εἰς τὴν ξηρὰν καὶ οἱ Γάλλοι νομίζουσιν ὅτι ἡ εὐθυμος περιοδεία θέλει ἐπαναληφθῇ. Ἀλλὰ διέρχονται πρὸ τῆς Μητροπόλεως καὶ ὁ ἀξιωματικὸς δηλοῖ ὅτι παρισταμένων τῶν συναδέλφων τοῦ ἐν σώματι εἰς τὴν δοξολογίαν τῆς νυκτὸς, ὀφείλει καὶ οὗτος νὰ παρευρεθῇ. Οἱ συνοδοὶ αὐτοῦ ἀκολουθοῦσιν ἐκ περιεργείας. Ὁ συνταγματάρχης ὁ διοικῶν τὴν φρουρὰν μανθάνει τὴν παρουσίαν των, προσέρχεται καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς

νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰς τιμητικὰς θέσεις ἐν μέσῳ τῶν ἀξιωματικῶν. Ἀποποιῶνται, — οὗτος ἐπιμένει καὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς πρὸς τὸ Εἰκονοστάσιον διὰ μέσου τοῦ πλήθους, τὸ ὁπεῖον ὑποχωρεῖ προθύμως. Προσφέρουσιν εἰς ἕνα ἑκάστον λαμπάδας, καὶ οὕτως θεώμενοι, ἀκολουθοῦσι τὴν δοξολογίαν μετὰ κατανύξεως. Εἶτα ἡ ὀμήγουρις ἀποτελεῖ λιτανείαν καὶ περιέρχεται τὴν πλατείαν. Ἐκεῖ ἄλλοι ἐπιβάται βλέπουσι τοὺς νέους τούτους διερχομένους ἐν ταῖς λαμπαδηφορίαις, εὐστατεῖς, ἐν πάτῃ ἀληθεῖα, εὐπρεπεῖς καὶ ἡσύχους μετὰ τὴν ἑξαψιν τοῦ καμπανίτου. Μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῆς λιτανείας, οἱ νεαροὶ ἡμῶν ἐπιβάται συναντῶσι τὸν φίλον ἀξιωματικὸν καὶ προτείνουσιν αὐτῷ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν διατκέδατιν. Ἀποκρίνεται, ὅτι δὲν εἶνε πλέον δυνατὸν, διότι ἤθελε γνωσθῇ καὶ δὲν πρέπει οὗτος, ἀξιωματικὸς ἐν στολῇ, νύκτα τοῦ Πάσχα, μετὰ τὴν δοξολογίαν, κ.λ.π. Ἀλλὰ δύνανται ὅλα νὰ συμβιβασθῶσι, καὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ συντάγματος μετὰ δύο γάλλων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἀριθμοῦνται μετὰ τῶν ἐπιδατῶν τῆς «*Σερεγάλης*». Καὶ οὕτως, στρατιωτικὴ πειθαρχία καὶ εὐθυμία, ἐν πνεύματι ἀδελφότητος συνηντήθησαν κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ ἐπιστημονικὴ αὕτη ἐκδρομὴ ἀνὰ *ΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ — ΟΛΥΜΠΙΑΝ — ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ — ΑΡΓΟΣ — ΜΥΚΗΝΑΣ — ΤΙΡΥΝΘΑ — ΑΘΗΝΑΣ* καταλήγει εἰς *ΔΗΛΟΝ*, καὶ ἐκεῖθεν οἱ φιλέλληνες περιηγηταί, ἐπιβαίροντες τῆς «*Σερεγάλης*», ἐπανακάμπτουσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Γαλλικῆς πατρίδος, ὅπου ἄειποτε παρακολουθεῖ καὶ ἐμπνέει αὐτοὺς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ἡ ζωὴ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος στοργή.

Ὁ ἡγέτης τῆς ὥς εἴρηται ἐκδρομῆς καὶ ἐνθερμος τῆς Ἑλλάδος φίλος *Κ. Larroutet*, προτιθέμενος νὰ συγκεφαλαιώσῃ ἐν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

ιδιαιτέρῳ τόμῳ τὰς ἐξ Ἑλλάδος ἐπιστολάς αὐτοῦ, περαίνει τὴν τελευταίαν ἐπιστολὴν του, ἐκφραζόμενος ἐν αὐτῇ δι' ὅρους ἀποπνέοντος τὰ ὑψηλότερα πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθήματα ἀγάπης καὶ λατρείας, ἐξ ὧν πληροῦται ἡ εὐγενὴς ψυχὴ καὶ πάλλεται ἡ γενναία καρδία τοῦ φιλέλλητος Ἀκαδημαϊκοῦ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἐκτιμῶμεν ἐπαξίως τὰ παραδείγματα ἀρετῆς, ἐλευθερίας καὶ ἀνδρείας, τὰ ὅποια ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ἰταλία ἐκληροδότησαν τῇ Εὐρώπῃ, καὶ δι' ὧν ὁ ἀρχαῖος πολιτισμὸς ἐξακολουθεῖ ἐκπαιδεύων καὶ ἐκπνώνων τὴν νεωτέραν κοινωνίαν.

Ὅ,τι κρεῖττον ἔχει ὁ νεώτερος πολιτισμὸς, διεμορφώθη ἐκ τῶ ἀρχαίου πολιτισμοῦ. Ἐάν, ἀπὸ Ἀθηνῶν καὶ Ῥώμης, ἐμεγαλύνθη ὁ κόσμος ἀνυψωθείς μέχρις οὐρανοῦ, πᾶσα ἀνθρωπίνη ἐνέργεια ἔχει ἔτι καὶ νῦν ἀφετηρίαν αὐτῆς καὶ διατύπωσιν τὰ ἀρχαῖα παραδείγματα. Καὶ ἡ Ἰταλία δὲν κατανοεῖται εἰμὴ διὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ γλῶσσα καὶ ἡ φιλολογία ἡμῶν, τὸ πολιτικὸν καὶ ἠθικὸν ἡμῶν ἰδεῶδες, ἡ μετοχὴ ἡμῶν εἰς τὸν πολιτισμὸν, ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν τοὺς Γάλλοις, πλέον ἢ παντὶ ἄλλῳ λαῷ τῆς Εὐρώπης νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν σαιδιδρομίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ῥώμης. Ἡ Γαλλία καὶ ὁ Γαλλικὸς πολιτισμὸς ἀποτελοῦσι τὸν τρίτον σταθμὸν ἐξελέξεως, ἥς πρῶτος ἐστὶν ὁ Ἑλληνικὸς καὶ δευτέρως ὁ Ῥωμαϊκός. Τέχνη, φιλολογία, κοινωνικὴ κατὰστασις, πολιτικὴ, ἡ ὑπαρξὶς καὶ ἡ ἐνέργεια ἡμῶν βάλλουσι τὰς ρίζας καὶ ἀρύνονται τὸν χυμὸν αὐτῶν εἰς τὸ Ἑλληνο-Ῥωμαϊκὸν παρελθόν. Ὁ Κορνήλλιος καὶ ὁ Ῥακίνας ἐξηγοῦνται διὰ τοῦ Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου, ὁ Mirabeau διὰ τοῦ Δημοσθένους καὶ τῶν Γράκων· ἡ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ γλυπτικὴ ἡμῶν, ἀπὸ τριῶν αἰώνων, ἀκολουθοῦσι τὴν ἀνευρεθεῖσαν ἀρχαιότητα. Ἀφ' ἧς αὕτη ἐξηλθεν ἐκ τῶν ἐρείπων καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν, συνέκομίσαμεν τὸν ἀρχαῖον πολιτισμόν. Οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν βουλεύονται καὶ εἰ στρατηγοὶ ἡμῶν μάχονται ὑπὲρ τῶ

κράτος τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ἰδεώδους ἡρώεμας, ἅτινα ἐγεννήθησαν παρὰ τὴν Πνύκα καὶ εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαραθῶνος. Καὶ εἶνε ἱερὸν καὶ ὠφέλιμον τὸ ἔργον ὅπερ ἐπιδιώκει ἐν Ἑλλάδι ἡ Σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἐπαναφέρει εἰς φῶς τοὺς τίτλους τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπεσκέψθημεν τὰ κάλλιστα καὶ περιεργότερα τῆς Ἑλλάδος μέρη· ἀλλ' ἡ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπίσκεψις ἡμῶν δεῖται συμπληρώσεως. Ἐκ τῶν προτέρων προσηλυτισθήμεν τῇ λατρείᾳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ· ἠθιανόμεθα πρὸς τὴν Ἑλλάδα αἰσθήματα υἱοῦ πρὸς μητέρα, ἥτις πόρρωθεν διὰ τοῦ πνεύματός της ἐμύητεν αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν οὐδέποτε οὗτος εἶδεν. Ἐφεξῆς ἀγαπῶμεν τὴν Ἑλλάδα ἐν ἐπιγνώσει αὐτῆς. Κατὰ τὸ προσκύνημα τοῦτο, ἐπεσκέψθημεν ἐν Ἑλλάδι τὴν τροφὴν τῆς Εὐρώπης· εὕρομεν αὐτὴν σεβασμίαν ὑπὲρ τὰς ῥυτίδας τῆς, παιδρὰν καὶ ἀκτινοβολοῦσαν ὑπὲρ τὰς οὐλὰς τῆς. Διατηροῦμεν ἐν τῇ καρδίᾳ ζῶσαν τὴν εἰκόνα τῆς.

GUSTAVE LARROUMET.

ΣΗΜΒΙΩΣΒΙΣ

(ΒΚ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»)

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

ΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ 1896.

Γάλλοι περιηγηταί.— Ἀφίξις αὐτῶν.— Ἐκδρομὴ εἰς Μυκήνας—

Ὑποδοχὴ.— «Σύλλογος Φιλαρμονικῆς». — «Ὁμιλος Φιλομουσῶν». — Ἀναχώρησις Γάλλων περιηγητῶν. — Πάσχα. — Ἑθνικὴ Ἑορτή.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης, πηγὴ ἀνεξάντλητος καὶ μήτηρ παντὸς πολιτισμοῦ καὶ πάσης προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος
 ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

εἰς τὰς Καλὰς Τέχρας, τὴν ἐπιστήμην, τὴν ποίησιν, τὴν φιλολο-
γίαν, ὡς φωτοδόλος ἰστία πανταχοῦ τῆς γῆς τηλευρεῖς ἐλλήνι-
κῆς ἐπιστήμης ἀκτίνας ἐκπέμπουσα, ἐφώτισε τὸν κόσμον, τὸν θαυ-
μασμὸν δὲ καὶ τὴν λατρίαν τῶν περιηγητῶν προσελθούσα, ἐν-
δελεχῆ τὴν μελέτην καὶ σπουδὴν τῶν ἀρχαίων ἡμῶν μνημείων
ὑπὸ τῆς κατωτέρας κοινωνίας ὁσημέραι προκυλεῖ, καὶ εἰς τὴν αἰ-
γλήν ταύτην τοῦ ἀρχαίου ἡμῶν πολιτισμοῦ, ὀφείλονται αἱ ἀρ-
χαιολογικαὶ ἐρευνᾶι τῶν Μυκηνῶν, τῆς Ὀλυμπίας, τῆς Δήλου,
τῶν Δελφῶν.

Ἀρτίως ἐν Παρίσις, ἔξοχος τῶν γραμμάτων μδότης ὁ Κος
Gustave Larroumet, Ἀκαδημαῖκός, Ἐπίτιμος διευθυντὴς τῶν
Καλῶν Τεχνῶν, Καθηγητὴς ἐν τῇ Σορβόννῃ, ἐπιστημονικὴν ἐκ-
δρομὴν ὠργάνωσεν ἐκ 220 περιηγητῶν, ὁρμωμένων ἐκ Παρίσιων,
Τουλούζης, Λυῶνος, Αἰλλῆς, Αὐρηλίας, Ρονέρης, ἀντιπροσωπευ-
ομένης οὕτω τῆς Γαλλίας διὰ τῶν σπουδαιότερων πόλεων αὐτῆς,
οἵτινες ἐπιβάρτες ἐν Μασσαλίᾳ τοῦ ἀτμοπλοίου «Σιγιάλη»,
ἀφίκοντο εἰς Ναύπليون τὴν παραμονὴν τοῦ Πάσχα 23 Μαρτίου
(4 Ἀπριλίου).

Περὶ θνὴ τῆς πρώτης ὥρας, κυματίζουσα ἡ τριχρὺς τῆς «Σε-
νεγάλης» σημαία, σύμβολον τοῦ θισπεσίου κηρύγματος «ΕΛΕΥ-
ΘΕΡΙΑ, ΙΣΟΤΗΣ, ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ», χαιρετίζει τὴν μιδιδῶσαν
τοῦ Ἀρχολοικοῦ ἀκτὴν, καθ' ἣν σιγμὴν τὰ πυροβόλα τῆς φρουρᾶς
τῆς πόλεως ἀναγγέλλουσι τὴν τελευτήν τὴν ἐν τοῖς ναοῖς πρώτην
Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἡ «Φιλαρμονι-
κὴ» τοῦ Ναυπλίου μουσικὴ τὸ ἰωθινὸν ἀνὰ τὴν πόλιν ἀνακρούει.

Καὶ ὑπὸ τοὺς χρότους τῶν πυροβόλων καὶ τοὺς ἤχους τῆς μου-
σικῆς, ἀποβιβάζονται εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ Ναυπλίου οἱ ζη-
λωταὶ τῆς Ἑλλάδος περιηγηταί, ὧν οἱ πλεῖστοι καθηγηταί, ἐλ-
ληνισταὶ καὶ ἀρχαιολόγοι, ἐν οἷς οἱ Κ.Κ. Salomon Reinach
καὶ Paul Monceaux, δικαστικοὶ λειτουργοί, ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ

Ἀκυρωτικοῦ, ἱερεῖς ἀξιωματικοί, φιλόλογοι, ἱατροί, νεαραὶ δι-
σποῖραι, δεσποινίδες, εὐάριθμοι σπουδισταί, καθηγηταί Γερμα-
νικῶν καὶ Ἑλβετικῶν Πανεπιστημίων, ἀγγελοι, ὁ Βέλγος γερου-
σιαστὴς Κος Janson καὶ πολλοὶ συμπατριῶται αὐτοῦ, δια-
πρεπεῖς δημοσιογράφοι ἐγκρίτω Παρίσιων ἐφημερίδων—τῶν
«Temps», «Figaro», «Journal», καὶ ἐπὶ τέλει ὅμιλος ἀθλητῶν,
ποδηλατιστῶν καὶ δρομίων προτιθεμένων ῥ' ἀγωνισθῶσιν εἰς
τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Ἐν ἀκαρεῖ, σύμπασα ἡ πόλις συνα-
θροίζεται εἰς τὴν προκυμαίαν καὶ παρακολουθεῖ τοὺς εὐγενεῖς
ξένους μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου, μεταβαίνοντες εἰς
Μυκῆνας δι' ἐκτάκτον ἀμαξοστοιχίας.

Φιλοτιμῶ μερίμνη ἐπιτροπῆς, συγκροτηθείσης ὑπὸ τῶν δικη-
γόρων κ.κ. Χρήστου Ἀναγνωστοπούλου, Θεοδ. Χαρμανδᾶ, προ-
έδρου τῆς «Φιλαρμονικῆς», Δημ. Τερζάκη, προέδρου τοῦ «Ὁμίλου
τῶν Φιλομουσῶν», Νικολάου Κόνδη ἱατροῦ, διεκοσμήθησαν διὰ
σημαιῶν Γαλλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν, πᾶσαι αἱ οἰκίαι τῆς πό-
λεως. Μεταξὺ αὐτῶν διεκρίνοντο τὰ καταστήματα τοῦ «Ὁμίλου
τῶν Φιλομουσῶν» καὶ τῆς «Φιλαρμονικῆς», αἵτινα ἐπὶ τῇ Ἑπετείᾳ
Ἑορτῇ τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας, ἀνήρτησαν ἀναμνη-
στικὰς ἐπιγραφὰς, θυρεοὺς, ἐθνικὰ ἐμβλήματα, ὧν ἡ θεία ἐνέπνευ-
σὶς εὐγενεστέρως ἰδέας καὶ τὰ ὑψηλότερα αἰσθήματα ἀγάπης
πρὸς τὴν Πατρίδα, ἱεροῦ σιθασμοῦ καὶ αἰδίου ἐγνώμοσύνης
πρὸς τοὺς Γερμανοὺς τῆς Πατρίδος Προμάχους!

Καὶ ἄγει μεγάλην ἐορτὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡ Ἑλλὰς,
πανδήμως πανηγυρίζουσα τὴν πολιτικὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ ἔθνους. Καὶ εἶρε ἡ ΚΕ. ΜΑΡΤΙΟΥ τοῦ 1821 ἡ ἐνσάρκω-
σις τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, ἡ δόξα καὶ τὸ κλέος τῆς νεωτέρας
Ἑλλάδος. Καὶ τίρος Ἑλληνας κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην τοῦ Ἱεροῦ
Ἀγῶνος ἐορτὴν, δὲν σφύζει τὸ αἷμα γοργὸν ὅπερ γοργὸν καὶ ζέον
ἐξ αὐταπαρνήσεως καὶ ἡρώισμοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἡρώων καὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

μαρτύρων κατὰ τὴν ἐκτύλιξιν τοῦ ἐθνικοῦ δράματος τοῦ 1821, ἀχρίζει ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς γῆς; Καὶ τίς οὐκ ἔλληνας τὴν καρδίαν δὲν πληροῖ ζωὴν τῆς εὐγνωμοσύνης τὸ αἶσθημα, ἀναλογιζομένου ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ μάρτυρες τοῦ 1821, διὰ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ξίφους τῶν ἔγραψαν τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, καὶ ἔστρωσαν διὰ τῶν πτωμάτων τῶν τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἐν θριάμβῳ διῆλθε τὸ ἄρμα τῆς Πατρίδος καὶ ἔθετο τὰ θεμέλια τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους;

Ἐπὶ τῶν θυρεῶν, ἐθνικῶν ἐμβλημάτων καὶ ὀβελίσκων, δι' ὧν διεκοσμήθησαν τὰ καταστήματα τοῦ αὐτοῦ τῶν Φιλομοῦσων καὶ τῆς «Φιλαρμονικῆς» ἀνεγράφητο αἱ ἐξῆς ἐπιγραφαί·

ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ 1824

ΤΟΙΣ

ΓΕΝΝΑΙΟΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΜΑΧΟΙΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΣ

Η' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1827

GRAECIA CAPTA
FERRO
VICTORIAM CEPIT

ΤΟΙΣ

ΦΙΛΕΛΛΗΣΙΝ

Η

ΕΛΛΑΣ

Ἀπὸ τῆς 5ης μ. μ. ὥρας, τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου καταλαμβάνει σὺμπασα ἡ πόλις, ἀναμένονσα καὶ ἀποδεχθῆ τοὺς εὐγε-

τεῖς ξένους. Πᾶσα παρερχομένη στιγμή ἐπιτείνει τὴν περιέργειαν καὶ τὴν χαρὰν, τὴν ἀνυπομονήσαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν λαοῦ ὁλοκλήρου.

Σημαίνει ἤδη ἡ 8η τῆς ἐσπέρας ὥρα καὶ συριγμός ὀξὺς διασχίζει τὸν αἶρα· ὡς πύρινοι ὄφθαλμοὶ λάμπουσι μακρόθεν οἱ φανοὶ τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἥτις ἰσθμαιοῦσα καὶ πνευστιῶσα ὑπὸ τὸ βάρος τῶν φιλελλήνων περιηγητῶν, ἐμφανίζεται πρὸ τῆς ἐξέδρας τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου. Ἡ Φιλαρμονικὴ ἀνακρούει τὴν «Μασσαλιώτιδα», Ναυπλιεῖς καὶ Γάλλοι ἀποκαλύπτονται, οἱ πῆλοι ἀνακινούνται, παταγώδεις χειροκροτήσεις καὶ οὐρανομήχεις ζητωκραυγαὶ «Ζήτω ἡ Γαλλία!» πληροῦσι τὸν αἶρα! Ὁ παρεπιδημὸν ἐν Ναυπλίῳ, ἔνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, φίλος συμπολίτης κ. Ν. Κωτσάκης Ἐφέτης, ἐντολὴ τῆς πόλεως, χωρεῖ πρὸ τῆς ἐξέδρας τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ προσφωνεῖ τοῖς φιλέλλησι Γάλλοις Γαλλιστὶ καὶ δι' ἡχηρᾶς φωνῆς ὡς ἐξῆς·

Προσφιλεῖς καὶ εὐγενεῖς φίλοι,

«ΩΣ ΕΥ ΠΑΡΕΣΤΗΤΕ» προσφωνοῦσα Ὑμῖν τοῦ Ναυπλίου ἡ πόλις, φόρον τιμῆς ἀποτίει εἰς τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, ἥτις συνδέει τὴν φιλὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς ἡμετέρας χώρας, καὶ ἡ ὅποια εἰς πάντων ἡμῶν τὰς καρδίας σφοδρὸς ἀναρριπίζει παλμὸν ζωῆς εὐγνωμοσύνης, ἥτις ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτῆς τῆς καρδίας! (Bravo! Bravo! Vive la Grèce). Τὰ ἀρχαῖα ἡμῶν μνημεῖα, ἅτινα ἀρτίως ἐπεσκέφθητε, καὶ τῶν ὁποίων τὰ εἰρεῖνια ἀχρρίζουσιν ἔτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἡμετέρων ἡρώων καὶ μαρτύρων καὶ ἐξ οὗ ἐβλάστησεν ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν τῆς ἐλευθερίας τὸ δένδρον, καὶ αὐθις προσφωνοῦσιν Ὑμῖν «ΩΣ ΕΥ ΠΑΡΕΣΤΗΤΕ». (Ἐὕγε! χειροκροτήσεις!)

Καὶ ὡς ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ, δημοτελῶς παρηγοριζομένη τὴν Ἐπέτειον Ἑορτὴν τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν Παλιγγενεσίας, ἱερὸν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΟΥ

ἐπιτελοῦμεν καθήκον διακηρύττοντες Ὑμῶν γεγονυία τῇ φωνῇ·
 ὅτι ἡ προσφιλὴς ἀνάμνησις τῶν Chateaubriand καὶ Casimir
 Delavigne, τῶν Maison καὶ Fabvier καὶ συμπάσης τῆς Γαλ-
 λίας ζῆναι ποτε εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν! (Εὖγε! Εὖγε! χειρο-
 κροτήσεις! Bravo! Bravo! Vive la Grèce!)

» Ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πατρίδα Ὑμῶν, περιλημένοι φίλοι,
 μὴ λησμονήτε ποτὲ, ὅτι ἐνθέρμους αἰείποτε ἡ ἡμετέρα χώρα ἀ-
 ναπέμπει εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας, τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλεί-
 ου τῆς Γαλλίας! (Ἐνθουσιώδεις χειροκροτήσεις! Εὖγε!)

» Ἡ πατρίς ἡμῶν τιμᾶται, τιμῶσα οὕτω τὸν μεγάλθυμον καὶ
 γενναῖον Γαλλικὸν λαόν, τὸν ἀριστον αὐτῆς φίλον! » (Εὖγε!
 Εὖγε! Παταγώδεις χειροκροτήσεις!) Ζήτω ἡ Γαλλία! Ζήτω ἡ
 Γαλλικὴ πατρίς. (Bravo! Bravo! Vive la Grèce!).

Οἱ φιλέλληνες Γάλλοι, κατέρχονται τῆς ἀμαξοστοιχίας καὶ ἀ-
 νακράζοντες: « Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω τὸ Ναύπλιον! μετ' ἐν-
 θουσιασμοῦ περιπτύσσονται τὸν κ. Κωτσάκη. »

Ἐκ τῶν εὐγενῶν ξένων πρῶτος ἀντιφωνεῖ ὁ κ. Monceaux, ἐ-
 ταῖρος τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς, Καθηγητῆς τοῦ ἐν Πα-
 ρισίους Πανεπιστημίου, ὅστις ὑπὸ τὸ κράτος βαθείας συγκινή-
 σεως ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τῆς πατρίδος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐλ-
 ληρικὸν ἔθνος καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ παρασχε-
 θείσῃ συνδρομῇ εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς του, κατὰ τὰς ἐν Δελφοῖς ἀ-
 ντιστασίας καὶ τὴν ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην τῶν συνοδῶν του, ἐπὶ
 τῇ ἐγκαρδίᾳ ὑποδοχῇ καὶ εὐγενεῖ φιλοξενίᾳ τῶν κατοίκων τῆς
 ἀγαπητῆς πόλεως τοῦ Ναυπλίου!

« Ζήτω ἡ Ἑλλάς! » ἀναφωνεῖ ὁ φιλέλληρ Γάλλος!

« Ζήτω ἡ Γαλλία! » ἀνακράζει σύμπασα ἡ πόλις!

Εἶτα προσφωνεῖ ὁ ἡγέτης τῆς ἀρχαιολογικῆς ταύτης ἐκδρομῆς,
 κ. Larroumet δι' ἐντόρου φωνῆς: « Εὐγνωμοσύνην ὑμῶν ἐπὶ τῇ
 ᾠρητομένη ἡμῶν ὑποδοχῇ, καὶ ἀπὸ καρδίας Πρὸς ἑπιοκείων τῶν

ἀρχαίων ὑμῶν μνημείων, ἀρήλθομεν εἰς τὰ ἐλληρικὰ ὄρη, τῶν
 πόποιων ἢ ζωοφόρος αὖρα ἐρέπνευσε καὶ ἐμπρέει ἡμῶν τὴν καλ-
 ᾠδέργειαν τῶν γραμμάτων, τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τῆς φιλολογίας
 τῶν καὶ πατρὸς ὅτι ἐξικνεῖται εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ καλοῦ
 καὶ ἰδανικοῦ! (Ζήτω ἡ Γαλλία!) Κατερχόμεθα νῦν μεγάλοι
 καὶ ὑπερήφανοι ἐκ τῶν ἀρχαίων ὑμῶν μνημείων, εὐχόμενοι αἰεί-
 ποτε ὅπως τὸ ἐλληρικὸν πνεῦμα, ὅπερ πρέει εἰς τὸ ἱερὸν καὶ
 ἁγίον τοῦτο ἔδαφος, χρησιμεύσῃ ὡς παράγων προόδου καὶ εὐη-
 μερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους! »

Περαιρεῖ τὴν πρωσφώνησιν του ὁ προσκυνητὴς τῆς Ἑλλάδος
 ἀγαθῶν, « Ζήτω ἡ Ἑλλάς! » καὶ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ Γάλ-
 λων καὶ Ναυπλιέων, « Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτω ἡ Γαλλία! » ἀντη-
 χοῦσι πανταχόθεν! Ἡ « Φιλαρμονικὴ » ἀνακροῦει αὐθις τὴν « Μασ-
 σαλιώτιδα », τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ τῆς ἐπιτροπῆς προσφέρονται ἀν-
 θοδέσμαι εἰς τοὺς φιλέλληνας περιηγητὰς, τοὺς ὁποίους σύμπας ὁ
 λαὸς ὑπὸ τοὺς φθόγγους τῆς μουσικῆς καὶ τὴν πολὺχρῶμον ἀγρίην
 τῶν βεγγαλικῶν καὶ πυροτεχνημάτων, καθοδηγεῖ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ
 τοῦ σιδηροδρόμου διὰ τῆς πλατείας τῶν « Τριῶν Ναυάρχων » εἰς
 τὴν πλατεῖαν τοῦ Συναγματος, ἔνθα ἡ μουσικὴ τοῦ « Ὁμίλου
 τῶν Φιλομούσων » ἀνακροῦει τὸν Ἑθνικὸν ὕμνον, οἱ φιλέλληνες
 Γάλλοι ἀσχεπεῖς, ἑκαῖλοι ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐν μέσῳ παρα-
 τεταμένῳ χειροκροτήσεων, ἀνακράζουσι « Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζή-
 τω τὸ Ναύπλιον! »

Προσεγγίζει ἡ 11η τῆς ἐσπέρας ὥρα, ὅτε ἐν τοῖς ραοῖς τελεῖ-
 ται ἡ δοξολογία τῆς Ἀναστάσεως καὶ σύμπασα ἡ συνοδεία τῆς
 πόλεως διευθύνεται εἰς τὴν Μητρόπολιν μετὰ τῶν εὐγενῶν ξέ-
 νων, οἵτινες λαμπροδυσκοῦντες καὶ ἀσχεπεῖς, μετὰ θρησκευτικῆς
 εὐλαθείας ἀκροῶνται τῆς θείας λειτουργίας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

στασιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν κεκαυοτισμένων καυοτιοβολισμῶν
καὶ οἱ φιλέλληνες Γάλλοι ἀπέρχονται διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου, ὑπὸ
τὰς ἀναφωνήσεις καὶ εὐχὰς ἀπάσης τῆς πόλεως, *Vive la France!*
Bon voyage!

Καὶ κυματίζουσα ἡ τρίχρονη τῆς «Σερραλίν» σημαία, σύμ-
βολον τῆς Γαλλικῆς Πατρίδος καὶ τοῦ θεσπεσίου κηρύγματος—
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΙΣΟΤΗΣ, ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ, ἀδελφικὸν ἀποστέλ-
λει τὴν ἐπιούσαν πρὸς τοὺς Ναυπλιεῖς χαιρετισμὸν, διὰ τηλε-
γραφήματος τῶν προσκυνητῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

N. F. K.

«Δήμαρχον καὶ κατοίκους. — Ναύπλιον.»

«Περιηγῆται οἱ ἐπιβαίνοντες τῆς «Σερραλίν», ἐνθουσιασμέ-
νοι ἐκ τῆς συγκινητικωτάτης ὑποδοχῆς τῆς γενομένης αὐτοῖς ἐν
«Ναυπλίῳ, ἐκφράζουσιν ἐκ καρδίας τὰς βαθυτάτας εὐχαριστίας
αὐτῶν διὰ ἀείμνηστον βραδίαν τῆς 4ης Ἀπριλίου.»

Allocution de M. Nicolas G. Cotsakis, Conseiller à la Cour
d' Appel de Corfou, adressée aux passagers du «Sénégal», ar-
rivés à Nauplie le 4 Avril 1896.

«Chers et nobles amis !

«La ville de Nauplie, en vous souhaitant «LA BIEN VENUE»,
rend hommage à l' amitié fraternelle qui unit la chère
«France à notre pays, et qui fait vibrer dans nos cœurs des
«sentiments de vive reconnaissance, cette mémoire du
«cœur ! (*Bravo ! Bravo ! Vive la Grèce !*)

«Vous venez de visiter nos antiquités, dont les ruines

«fumantes encore de ce sang de nos héros et martyrs, qui
«a fait pousser l' arbre de la Liberté dans notre Patrie,
«vous adressent une fois encore «LA BIEN VENUE !»
(*Bravo ! Bravo ! Vive la Grèce !*)

«Et dans cette circonstance, devant célébrer bientôt
«l' Anniversaire de notre Indépendance, nous accomplis-
«sons un devoir des plus sacrés, en vous disant bien haut,
«que le souvenir affectueux des Chateaubriand, des Casimir
«Delavigne, des Maison et des Fabvier ainsi que de toute
«la France, est toujours vivant dans nos cœurs !
(*Bravo ! Bravo ! Vive la Grèce !*)

«En rentrant chez vous, bien chers amis, n' oubliez ja-
«mais, que notre pays forme toujours des vœux chaleu-
«reux pour le bonheur, la gloire et la grandeur de la Fran-
«ce ! (*Vive la Grèce ! Applaudissements frénétiques*).

«Notre Patrie s' est honorée en honorant ainsi le grand
«et généreux peuple Français, un de ses meilleurs amis !

«Vive la France ! Vive la patrie Française !»
(*Bravo ! Bravo ! Vive la Grèce ! Salve d' applaudissements !*)

M. Nicolas G. Cotsakis

Lyon, le 23 Avril 1896.

Conseiller à la Cour d' Appel

Corfou.

Monsieur le conseiller et cher collègue,

C' est avec une vive émotion que les passagers du «Se-
negal» vous ont écouté à Nauplie. Vous leur avez sou-
haité «LA BIEN VENUE» dans leur propre langue avec une
élévation de style et de pensée, qui laissera dans leurs
souvenirs une trace ineffaçable.

Mon fils m' avait rapporté l' écho de vos éloquentes pa-
roles. Je vous remercie d' avoir eu la prévenance de m' en

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

envoyer le texte lui même. Rien ne pouvait m' être plus agréable et plus précieux.

En France, nous aimons la Grèce, celle d' aujourd' hui comme celle d' autre fois, de tout notre esprit et de tout notre cœur. Nous l' aimons comme une autre patrie, et c' est avec joie que nous sentons sa sympathie répondre à la notre.

Je me félicite, Monsieur le conseiller et cher collègue, qu' il m' ait été donné d' entrer en relations avec vous et je vous prie d' agréer l' expression de mes sentiments de haute considération et de sincère dévouement

CLÉMENT MORAS

PROCUREUR GÉNÉRAL

PRÈS LA COUR D' APPEL DE LYON.

Κύριος Νικόλαος Γ. Κωτσάκης Ἐφέτηρ

Κέρκυρα.

Αὐὼρ, τῇ 23 Ἀπριλίου 1896.

Φίλτατε συνάδελφε,

Μετὰ ζωηρὰς συγκινήσεως οἱ ἐπιβάται τῆς «Σεραφείας» ἡ-
χροάσαντο ὑμῶν ἐν Ναυπλίῳ. Ἡυχῆθητε αὐτοῖς καὶ δὴ ἐν τῇ
γλώσσῃ αὐτῶν τὸ «ΩΣ ΕΥ ΠΑΡΕΣΤΗΤΕ» μετ' ἐξάρσεως λό-
γου καὶ διαβολίας, τοῦθ' ὅπερ θέλει διαμεῖναι ἀνεξάλειπτον ἐν
τῇ μνήμῃ αὐτῶν.

Ὁ υἱὸς μου μετέδωκέ μοι τὴν ἡχώ τῶν εὐφραδῶν ὑμῶν λό-
γων. Εὐχαριστῶ ὑμῖν ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ ὑμῶν μερίμνῃ περὶ τὴν
ἀποστολὴν αὐτοῦ τοῦτον τοῦ κειμένου. Οὐδὲν τοῦτον εὐαρεστώ-
τερον καὶ πολυτιμώτερον δι' ἐμέ.

Ἐν Γαλλίᾳ, ἀγαπῶμεν τὴν ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν Ἑλλάδα
ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας. Ἀγαπῶμεν αὐτὴν ὡς ἄλλην πατρι-
δα καὶ γνηθοσύτως συναισθανόμεθα τὴν συμπάθειάν της ἀνταπο-
κριομένην εἰς τὴν ἀγάπην ἡμῶν.

Χαίρω, φίλτατε συνάδελφε, ὅτι μοι ἐδόθη ἀγορμὴ καὶ συνάψω
σχέσεις μεθ' ὑμῶν καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ δεχθῆτε τὴν ἐκφράσιν
τῆς μεγάλης ὑπολήψεώς μου καὶ εὐκρινούς ἀφοσιώσεως.

CLÉMENT MORAS

PROCUREUR GÉNÉRAL

PRÈS LA COUR D' APPEL DE LYON.

M. Nicolas G. Cotsakis Paris, 26 Avril 1896.

Conseiller à la Cour d' Appel

Corfou.

Cher Monsieur,

Je suis très touché de votre obligeante attention et je
vous en remercie de tout cœur.

J' avais eu un grand regret à Nauplie, de ne pouvoir
vous rejoindre et vous demander votre allocution pour la
transmettre aux lecteurs du « Temps ». L' envoi que vous
me faites, me permettra de combler cette lacune, en insé-
rant vos éloquentes et patriotiques paroles dans le volu-
me où je vais réunir mes lettres de Grèce ; j' aurai soin
de vous en adresser un exemplaire. S' il vous était pos-
sible, pour plus de précision, de me faire parvenir le
journal de Nauplie rendant compte de votre réception, je
vous en serais très obligé. Votre pays et le mien sont unis
par les liens d' une solide amitié ; je me félicite d' avoir
désormais un lien personnel avec l' Hellène éloquent qui
a exprimé le même amour pour sa patrie et pour la mienne.

Je vous prie, cher Monsieur, de recevoir ici l' assuran-
ce de ma plus cordiale sympathie.

GUSTAVE LARROUMET

MEMBRE DE L' INSTITUT,

DIRECTEUR HONORAIRE DES BEAUX-ARTS,

PROFESSEUR A LA SORBONNE.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Κύριον Νικόλαον Γ. Κωτσάκην Ἐφέτην
Κέρκυραν.

Παρίσιοι, 26 Ἀπριλίου 1896.

Φίλτατέ μοι Κύριε,

Συναισθανόμενος ἐνδομύχως τὴν εὐγενῇ ὑμῶν περιποίησιν, εὐχαριστῶ ὑμῖν ἐξ ὅλης καρδίας. Μεγάλως ἐλυπήθην ἐν Ναυπλίῳ μὴ δύνηθεις ἡμετέρας ὑμᾶς καὶ ζητήσω τὴν ὑμετέραν προσφώνησιν ἵνα μεταδώσω αὐτὴν τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ «ΧΡΟΝΟΥ». Ἡ ἀποστολὴ αὐτῆς θέλει μοι ἐπιτρέψει ἡ συμπληρώσω τὸ κενὸν τοῦτο, καταχωρίζων τοὺς εὐγλωττοὺς καὶ πατριωτικοὺς ὑμῶν λόγους ἐν τῷ τόμῳ ἐν ᾧ προτίθεται ἡ συγκεφαλαιώσω τὰς ἐξ Ἑλλάδος ἐπιστολάς μου· θέλω ἐπιμεληθῆναι ἀποστείλω ὑμῖν ἐν ἀντίτυπον. Ἐὰν δύναιτο, χάριν πλειοτέρας ἀκριβείας, ἡ μοι πέμψετε τὴν ἐφημερίδα τοῦ Ναυπλίου, ἥτις περιγράφει τὴν γενομένην ἡμῖν ὑποδοχὴν, πολὺ θέλω με ὑποχρεώσει. Ἡ ὑμετέρα χώρα καὶ ἡ ἐμὴ συνδέονται διὰ δεσμῶν κραταιᾶς φιλίας. Χαίρω ὅτι ἐφεξῆς συνδέομαι διὰ φιλίας ἀτομικῆς μετὰ τοῦ εὐφραδοῦς Ἑλλήνος, ὅστις ἐξέφρασε τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἐμὴν πατρίδα.

Παρακαλῶ ὑμᾶς, φίλτατέ μοι Κύριε, ἡ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐγκαρδίου συμπαθείας μου.

GUSTAVE LARROUMET

MEMBRE DE L'INSTITUT,

DIRECTEUR HONORAIRE DES BEAUX-ARTS,

PROFESSEUR A LA SORBONNE.

M. Nicolas G. Cotsakis
Conseiller à la Cour d' Appel
Corfou.

Paris, 10 Mai 1896.

Cher Monsieur,

Je vous remercie du cordial empressement avec lequel vous avez bien voulu m'envoyer les journaux que je vous demandais et des termes si bienveillants dans lesquels est conçue votre nouvelle lettre. Je suis très heureux que la relation de notre voyage en Grèce ait paru à vos compatriotes digne du noble et illustre pays, vers lequel nous étions allés en pèlerinage. Nous avons en France la vénération de la Grèce ancienne et une chaleureuse sympathie pour la Grèce contemporaine, qui a déjà tout fait pour reprendre sa place parmi les nations. Quant aux passagers du «Sénégal», nous espérons bien l'an prochain compléter notre excursion. Je serai alors bien heureux de faire votre connaissance personnelle et je vous prie, en attendant, cher Monsieur, de me croire votre sincèrement dévoué.

GUSTAVE LARROUMET

Κύριον Νικόλαον Γ. Κωτσάκην Ἐφέτην
Κέρκυραν.

Παρίσιοι, 10 Μαΐου 1896.

Πεφλημένοι Κύριε,

Εὐχαριστῶ ὑμῖν τοῦτο μὲν ἐπὶ τῇ ἐγκαρδίῳ προθυμίᾳ μεθ' ἧς εὐηρεστήθητε ἡ μοι πέμψετε ἡμετέρας παρ' ὑμῶν ἐφημερίδας, τοῦτο δὲ ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ εὐμενίᾳ τῶν ἐκφράσεων τῆς νέας ὑμῶν ἐπιστολῆς. Εὐτυχέστατος λογιζομαι ὅτι ἡ περιγραφή τῆς ἀρὰ τὴν Ἑλλάδα περιηγήσεως ἡμῶν ἐβωρήθη ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν ὑμῶν, ἅλια τῆς εὐγενεῖς καὶ κλεινῆς χώρας ἵνα παρέχοντο ὡς προσκυρητὴς αὐτῆς. Σίκομεν ἐν Γαλλίᾳ τὴν Ἑλλάδα, θερμὴν δ' αἰσθανόμεθα συμπάθειαν πρὸς τὴν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΕΛΦΙΝΩΝ

συνήχθησαν Ἐβραῖοι, οἵτις ἔπραξαν ἤδη πᾶρ ὅ,τι ἠδυνήθη ὅπως ἀνακτήσεται τὴν θέσιν αὐτῆς μετὰ τῶν ἑθνῶν. Οἱ ἐπιδάται τῆς «Συνεγάλης» ἐνελπίζομεν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τὰ συμπληρώσωμεν τὴν ἐκδρομὴν ἡμῶν. Εὐτυχέστατος εἶσομαι τότε ὅταν γυμνώσω ὑμᾶς καὶ προσωπικῶς. Ἐν τούτοις, παρακαλῶ ὑμᾶς, γίλτατέ μοι Κύριε, τὰ με θεωρεῖτε εὐλεκερῶς ἀφοσιωμένον πρὸς ὑμᾶς.

GUSTAVE LARROUMET

GUSTAVE LARROUQUET

Kupen: Nishabon 1. Kuzovani: Nishabon

1809

1895 May 10 M. 01, 101911

„sagt A. beispielhaft“

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 52.812.0008

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ